

For saa vidt der i dette Resultat lægges andet og mere end den — efter Besvigelsernes Opdagelse — naturlige Betragtning, at det havde været overmaade lykkeligt, om Chefen for Søfartskontoret i det konkrete Tilfælde havde handlet helt anderledes end sket eller af Rigsadvokaten antaget, maa jeg for mit Vedkommende meget bestemt gøre Indsigelse mod en saadan Tankegang. Jeg finder saa meget mere Anledning til saadan Indsigelse, som Rigsadvokaten gennem sine Udtalelser, dels (Pag 8*) kaster en Skygge af Tvivl over min Loyalitet overfor Departementschefen, dels (Pag. 9*) drager en almindelig, men iøjnefaldende uholdbar, Slutning angaaende Spørgsmaalet om Referat fra Kontorchefen til Departementschefen, idet Rigsadvokaten synes at mene, at alle Sager, der forelægges Departementschefen til Underskrift, forinden bør være refereret for denne. Til Støtte for denne min Indsigelse skal jeg næst at henvise til min Skrivelse af 2. December f. A. til Rigsadvokaten, hvori jeg har redegjort for de Principper, efter hvilke Sager fra Søfartskontoret forelægges for Departementschefen forinden deres Ekspedition, tillade mig at henvise til efterfølgende Betragtning.

Fremkomsten af Erstatningsbeløbet for S/S „Cyrus“ frembød for Søfartskontoret i ingen Henseende noget Spørgsmaal af mere end rent underordnet Interesse i Relation til dette Kontors naturlige Opgaver og Arbejdsfelt.

Erstatningsbeløbet skulde jo nemlig for Tiden kun anbringes paa den Maade, som ved Fortilfælde var tilrettelagt, og naar dette blot faktisk skete, kunde der for Søfartskontoret ikke knytte sig større Interesse til Anbringelsesspørgsmaalet, end om Beløbet i Stedet for at blive indsat i Landmandsbanken, f. Eks. havde været at afgive til Finansministeriet.

En forud bestemt Del af Erstatningsbeløbet skulde udbetales til vedkommende Rederi, medens der om Resten, som naturligt var, skulde gives Underretning til Krigsforsikringen, som i sin Tid havde medvirket ved Forarbejdet i Sagen, om at Beløbet nu var til Raadighed og henstaaende paa Bankkonto paa Ministeriets Navn; et ubetydeligt Beløb skulde endelig afgives til Udenrigsministeriet. Alle Ekspeditioner var selvfølgelig og fandt Sted paa sædvanlig Maade, men var i øvrigt ikke for Tiden af mere Interesse i Relation til Søfartskontoret, end det overvejende Flertal af Kontorets løbende Sager.

Endelig var det givet, at der ved Fremkomsten af Erstatningsbeløbet for S/S „Cyrus“ praktisk set ikke forelaa nogen Mulighed for at optage Spørgsmaalet om en fornyet Udlodning til Krigsforsikringens Interessenter, idet der maatte regnes med i hvert Fald endnu et indkommende Erstatningsbeløb.

Set i Forhold til Søfartskontorets naturlige Opgave — og da positive Instruktioner i anden Retning ikke har foreligget, maa Kontoret helt ud holde sig til denne Maalestok alene — har de her omhandlede „Cyrus“-Ekspeditioner saaledes i det hele blot været simple løbende Ekspeditioner, der kun adskilte sig fra Flertallet af løbende Sager, derved at Fremkomsten af Erstatningsbeløbet selvsagt maatte fremkalde i Kontoret en Følelse af Tilfredshed over, at der var naaet et Resultat efter et langt forudgaaende Arbejde.

Idet jeg fremdeles henviser til den nærmere Redegørelse, der indeholdes i min Skrivelse af 2. December f. A. til Rigsadvokaten (hvilken Skrivelse her vedlægges i Afskrift under Hensyn til at denne, der findes citeret Pag. 57 i Udskriften af Rigsadvokatens Forhørsprotokol, ikke er medoptaget i de foreliggende Akter**), maa jeg da herefter overfor de af Rigsadvokaten med Henblik paa min Embedsførelse anstillede Betragtninger fastholde:

*) Se Sp. 4879.

***) Se Sp. 4973.